

مدل برنامه‌ریزی چندهدفه فازی-تصادفی برای مسئله انتخاب تأمین‌کننده

رضا علیخانی
محسن صادق عمل نیک

چکیده:

تاریخ دریافت: ۹۳۲۷
تاریخ پذیرش: ۹۳۶۲

هدف از این مقاله ارائه‌ی مدلی جهت تخصیص سفارش به تأمین‌کنندگان در شرایط عدم اطمینان است. بدین منظور از روش‌های برنامه‌ریزی فازی و برنامه‌ریزی تصادفی جهت غلبه بر شرایط عدم اطمینان و ابهامات موجود در مسئله استفاده شده است. مدل ارائه‌شده، برای یک مسئله واقعی در انتخاب تأمین‌کنندگان به کار گرفته شده است. خروجی مدل، مبین تخصیص سفارش به هریک از تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن اهداف فازی، متغیرهای عدد صحیح و تصادفی بودن پارامترهای تقاضا و انعطاف‌پذیری است.

واژگان کلیدی:

انتخاب تأمین‌کننده، برنامه‌ریزی فازی، برنامه‌ریزی تصادفی، تخصیص سفارش

(۱) مقدمه

از آنجاکه فعالیت‌های مربوط به انتخاب تأمین‌کننده در چارچوب مدیریت زنجیره تأمین پیچیده هستند، رویکرد انتخاب تأمین‌کننده باید قادر به فائق آمدن بر این پیچیدگی‌ها بوده و آن‌ها را به شمار آورد. پیچیدگی مسئله انتخاب تأمین‌کننده در شرایط عدم اطمینان با وجود اهداف بعضاً متعارض تشدید می‌شود. از مهم‌ترین و پرکاربردترین روش‌های غلبه بر شرایط عدم اطمینان برنامه‌ریزی فازی و تصادفی است. در این مقاله یک مدل فازی-تصادفی چندهدفه برای مسئله انتخاب تأمین‌کننده توسعه داده شده است. برخی از داده‌ها و شرایط پیرامون مسئله انتخاب تأمین‌کننده ضرورتاً به صورت غیر دقیق تشخیص داده شده‌اند. هدف از این تحقیق غلبه بر شرایط عدم اطمینان تأثیرگذار بر برخی پارامترهای مدل با استفاده از برنامه‌ریزی تصادفی و ارائه‌ی چارچوبی برای مسئله انتخاب تأمین‌کننده با رویکرد برنامه‌ریزی فازی است. روش‌های کارای زیادی در حوزه انتخاب تأمین‌کنندگان توسط محققین پرشماری استفاده شده که در این

مقاله به برخی از مطالعاتی که در آن‌ها از برنامه‌ریزی تصادفی و فازی استفاده کرده‌اند، به طور مختصر اشاره می‌شود. یوسل و گونری [۱] مدل جمع‌پذیر برنامه‌ریزی فازی را برای مسئله انتخاب تأمین‌کننده بسط دادند. مدل ایشان علاوه بر اینکه بر شرایط اطمینان و ابهامات موجود پیرامون مسئله غالب است، مقادیر بهینه تخصیص مقدار به هر تأمین‌کننده را مشخص می‌نماید. آریکان [۲] با تعریف سه تابع هدف هزینه، کیفیت و تحویل به موقع به توسعه‌ی یک مدل چندهدفه پرداخته و رویکردی جدیدی را برای برآورده نمودن سطوح مطلوب تصمیم‌گیران برای اهداف فازی مذکور ارائه نموده است. وو و دیگران [۳] ضمن توسعه‌ی یک مدل چندهدفه فازی، ریسک موجود در انتخاب تأمین‌کنندگان را مورد بررسی قرار داده و نتایج حاصل از تحقیق ایشان مبین این حقیقت است که اعمال برخی معیارهای کیفی در انتخاب تأمین‌کنندگان احتمال انتخاب یک تأمین‌کننده خاص را تقویت می‌نماید. وو و دیگران [۴] در شرایط عدم اطمینان، یک مدل تصادفی-فازی را برای ریسک موجود در مسئله انتخاب تأمین‌کنندگان

توسعه دادند. در مدل ایشان تئوری مطلوبیت برای داده‌های تصادفی و تئوری مجموعه‌های فازی برای داده‌های فازی پیشنهاد شده است. بیلسل و راویندران [۶] مسئله‌ی تخصیص سفارش به تأمین‌کنندگان را با استفاده از مدل چندهدفه‌ی تصادفی در شرایط عدم اطمینان موردبررسی قرار داده و به منظور حل مدل، راه‌حل‌هایی را ارائه نمودند. مدل ایشان با مد نظر قرار دادن برخی از پارامترهای مدل به صورت تصادفی درصدد به کمینه رساندن ریسک موجود در انتخاب تأمین‌کنندگان بوده و اختلال در زنجیره‌ی تأمین را نیز بررسی نموده است. لی و زابینسکی [۷] مدل برنامه‌ریزی تصادفی دو مرحله‌ای و برنامه‌ریزی تصادفی را برای تعیین تخصیص سفارش به تأمین‌کنندگان و مدنظر قرار دادن تخفیفات قیمتی موردبررسی قرار دادند. مدل ایشان قادر به تحلیل احتمال برآورده نشدن تقاضا توسط هر یک از تأمین‌کنندگان و هزینه‌های مربوط بوده است. آنچه از مرور ادبیات منتج می‌شود این است که پژوهش‌های پیشین در ارائه‌ی یک مدل منعطف و قوی ناتوان بوده به گونه‌ای که نتوانسته شرایط عدم اطمینان و توازن بین اهداف متعارض را موردبررسی قرار دهد و هم‌زمان به سطحی از رضایت مندی برای اهداف و همچنین محدودیت‌های فازی نائل آید. اگرچه مدل برنامه‌ریزی فازی، رویکرد کارایی برای غلبه بر شرایط عدم اطمینان پیرامون مسئله‌ی انتخاب تأمین‌کننده به شمار می‌آید، اما نتایج حاصل از مدل یکپارچه باید برای مدیر یا تصمیم‌گیرنده، رضایت بخش بوده و مطابق با ترجیحات وی باشد که این موضوع شکاف تحقیقاتی مسئله‌ی موردبررسی است. از این‌رو، در پژوهش حاضر نه تنها برنامه‌ریزی فازی به کار گرفته شده است، بلکه توازن بین بهینه کردن مدل و ترجیحات تصمیم‌گیرنده کاملاً برای مدل قابل فهم است. از سویی دیگر، غلبه بر شرایط عدم قطعیت در برخی از پارامترها و محدودیت‌های مدل از موضوعات چالش برانگیز مسئله‌ی انتخاب تعیین‌کننده بوده که مدل این پژوهش با به کار بستن برنامه‌ریزی تصادفی به شایستگی در برآورد آن موفق بوده است.

هریک از مطالعات ذکرشده اگر چه شایستگی‌هایی دارند، اما با دخیل کردن نظرات تصمیم‌گیرنده در مدل‌های خود دارای کاستی‌هایی نیز هستند. در این پژوهش به دنبال توسعه‌ی مدلی برای تخصیص سفارش به تأمین‌کنندگان هستیم، در حالی که شرایط مسئله در حالت عدم اطمینان است، اما سعی بر این است که تا حد امکان از دخیل کردن نظرات تصمیم‌گیران در مدل پرهیز کنیم.

۲ روش تحقیق

۲-۱ برنامه‌ریزی تصادفی

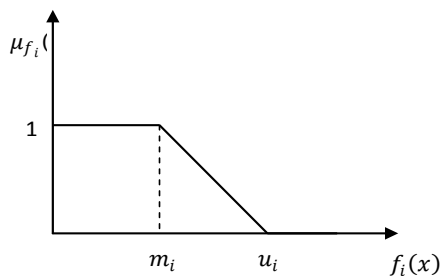
قابلیت اطمینان سیستم در برآورده نمودن فضای موجه موجود در شرایط عدم اطمینان، تمرکز اصلی در رویکرد برنامه‌ریزی تصادفی است [۸]. سطح اطمینان به عنوان کمینه احتمال برآورده نمودن محدودیت‌ها پنداشته می‌شود [۱۰]. برنامه‌ریزی محدودیت تصادفی که توسط چارنز و کوپر [۱۱] معرفی شد، با موافقت تجاوز محدودیت‌های کلاسیک و جایگزینی آن‌ها با محدودیت‌های تصادفی است، که یک یا چند پارامتر در یک محدودیت به صورت احتمالی در نظر گرفته می‌شود و محدودیت‌ها باید با حداقل سطح اطمینان $\alpha < 1$ در مسئله قرار گیرند. صورت کلی برنامه‌ریزی محدودیت تصادفی به شکل رابطه (۱) است:

$$\{x \mid P[(\xi \mid c(\xi)x \geq b(\xi))] \geq \alpha\} \quad (1)$$

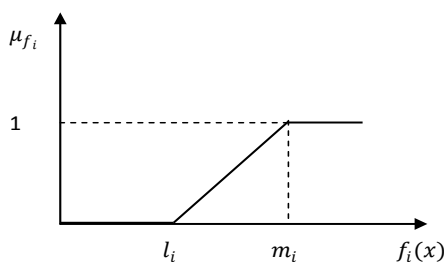
که x یک متغیر تصمیم، ξ بردار تصادفی که ضرایب فنی ماتریس c را تحت تأثیر قرار می‌دهد و b بردار مقادیر سمت راست است.

مدل محدودیت تصادفی، به صورت‌های مختلفی قابل‌بررسی است. فرض بر این است که شرایط عدم اطمینان فقط روی مقادیر سمت راست تأثیرگذار بوده، بنابراین ماتریس ضرایب فنی به صورت دقیق و بردار مقادیر سمت راست به صورت تصادفی در نظر گرفته شده است. فرض کنید مقدار سمت راست محدودیت k یعنی b_k از توزیع احتمال با تابع توزیع تجمعی نرمال F_{b_k} پیروی کرده و هدف، آن است که

$$\mu_{f_i}(x) = \begin{cases} 1 & f_i(x) \geq m_i \\ 1 - \frac{f_i(x) - m_i}{u_i - m_i} & m_i \leq f_i(x) \leq u_i \\ 0 & f_i(x) \leq l_i \end{cases} \quad (5)$$

شکل ۱. تابع عضویت برای اهداف از نوع کمینه

شکل ۲. تابع عضویت برای اهداف از نوع بیشینه

درنهایت، با استفاده از مدل موزون جمع‌پذیر ارائه‌شده توسط تیواری و دیگران [۱۱] مدل برنامه‌ریزی فازی به شکل رابطه (۶) است:

$$\begin{cases} \max \sum_{j=1}^m w_j \mu_j \\ \mu_j \leq \mu_{f_j}(x) \\ g_k(x) \leq b_k \quad k=1,2,\dots,l \\ x_i \geq 0, \quad i=1,2,\dots,n \end{cases} \quad (6)$$

گاهی اوقات تعیین اوزان دقیق توسط تصمیم‌گیرنده میسر نشده و چنانچه مقدور شود نمی‌تواند دقیق باشد؛ چراکه مسئله‌ی تصمیم‌گیری همیشه با شرایط عدم اطمینان و ابهامات پیرامون مسئله همراه است. همچنین در صورتی که خبرگی شماری از تصمیم‌گیران باعث کاراتر شدن موضوع می‌شود اما به‌طور قطع نمی‌توان به صحت قضاوت بدون دخیل کردن نظرات شخصی آن‌ها در مسئله اطمینان داشت. از این‌رو در این مقاله به‌جای استفاده از روش‌های مرسوم برای استخراج اوزان از متغیرهای زبانی استفاده‌شده است، بدین‌صورت که در تعیین اهمیت توابع هدف به‌جای تخصیص مقدار مشخص w_j به هریک از توابع، محدودیت تفاوت اهمیت به

هر یک از مقادیر سمت راست محدودیت‌ها به‌صورت مستقل بررسی و برآورده شوند. با در نظر گرفتن رابطه (۱) این شرایط به‌صورت زیر (رابطه (۲)) درخواهد آمد:

$$P(\sum_{i=1}^n c_{ik} x_i \geq b_k) \geq \alpha_k, k=1,2,\dots,l \quad (2)$$

که برابر است با:

$$F_{bk}(\sum_{i=1}^n c_{ik} x_i) \geq \alpha_k \Rightarrow \sum_{i=1}^n c_{ik} x_i \geq F_{bk}^{-1}(\alpha_k) \quad k=1,2,\dots,l \quad (3)$$

که در آن F_{bk}^{-1} یک مقدار ثابت برای α_k است. قابل‌ذکر است که رابطه‌ی بالا، معادله‌ی خطی به‌حساب می‌آید.

۲-۲ برنامه‌ریزی فازی

تئوری مجموعه‌های فازی، نخستین بار توسط زاده [۱۰] برای غلبه‌بر شرایط عدم اطمینان در تصمیم‌گیری معرفی شد. در حقیقت، تصمیم‌گیرنده به‌ندرت قادر است که اوزان یا مقادیر دقیق را بیان نماید درحالی‌که با شرایط عدم اطمینان یا ابهام در پیرامون خود مواجه است.

اگر بردار متغیرهای تصمیم و $f(x) = (f_1, \dots, f_m)$ بیانگر توابع هدف در یک مسئله چندهدفه باشد، آنگاه در تابع عضویت مثلثی $\mu_{f_i}(x)$ برای توابع از نوع کمینه به‌صورت خطی از ۱ در بهترین حالت خود با مقدار (m_i) تا صفر در بدترین حالت خود با مقدار (l_i) تا ۱ در بهترین حالت خود با مقدار (m_i) افزایش خواهد یافت. سطوح مطلوبیت برای هر تابع هدف، توسط تصمیم‌گیرنده مشخص می‌شود یا اینکه با کمینه یا بیشینه‌کردن هر تابع هدف، به‌صورت مجزا با در نظر گرفتن محدودیت‌های سیستمی به‌دست می‌آید. تابع عضویت برای توابع از نوع کمینه و بیشینه به ترتیب به‌صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\mu_{f_i}(x) = \begin{cases} 1 & f_i(x) \leq m_i \\ 1 - \frac{f_i(x) - m_i}{u_i - m_i} & m_i \leq f_i(x) \leq u_i \\ 0 & f_i(x) \geq u_i \end{cases} \quad (4)$$

مدل اضافه می‌شود. به عنوان مثال در قضاوت بین اهمیت توابع تصمیم‌گیرنده می‌توان اظهار نمود که تابع هدف p از اهمیت بیشتری نسبت به تابع p برخوردار است یا اینکه اگر تابع p بسیار با اهمیت باشد تابع p دارای اهمیت متوسط است. چنانچه تابع هدف p از اهمیت بیشتری نسبت به تابع هدف p برخوردار باشد می‌توان محدودیت زیر را به مدل اضافه نمود.

$$\mu_p - \mu_j \leq \lambda \quad p, j \in \{1, \dots, m\} \quad (7)$$

که در آن λ متغیر اختلاف اهمیت است. همان‌طور که مشخص است مقدار λ همیشه بین $[-1, 1]$ بوده و منفی‌تر شدن آن مطلوب تصمیم‌گیرنده است. با توجه به آنچه گفته شد مدل برنامه‌ریزی فازی فوق را می‌توان به صورت زیر بازنویسی نمود:

$$\begin{cases} \max \sum_{j=1}^m \mu_j / m - \omega \lambda \\ \mu_j \leq \mu_{j'}(x) \\ \mu_p - \mu_j \leq \lambda \\ g_k(x) \leq b_k \quad k=1, 2, \dots, l \\ x_i \geq 0, \quad i=1, 2, \dots, n \end{cases} \quad (8)$$

که در آن ω ضریب یا وزن متغیر اختلاف اهمیت (λ) است. با افزایش ω اختلاف اهمیت شدت یافته و λ کاهش می‌یابد. به بیان دیگر، تصمیم‌گیرنده با تغییر مقدار پارامتر ω امکان تحقق نتایج دلخواه را برای خود فراهم می‌سازد. در ضمن هنگامی که $\omega > \omega^*$ باشد، جواب بهینه‌ی نهایی بدون تغییر خواهند ماند (ω^* کم‌ترین مقداری است که در آن جواب بهینه به دست آمده است).

۲-۳) مدل چندهدفه فازی - تصادفی برای مسئله‌ی انتخاب تأمین‌کننده

برای فرموله کردن مسئله‌ی انتخاب تأمین‌کننده مجموعه مفروضات، شاخص‌ها، متغیر تصمیم و پارامترها به صورت زیر در نظر گرفته شده‌اند. الگوی کلی به شکل زیر است:

مفروضات:

۱. از هر تأمین‌کننده فقط یک محصول خریداری می‌شود؛

۲. تخفیفات قیمتی در مدل بررسی نمی‌شود؛

۳. قصور در تأمین محصول از طرف تأمین‌کننده مجاز نیست؛

۴. شرایط عدم اطمینان بر مسئله حاکم است.

شاخص‌ها

i : شاخص تأمین‌کننده برای $i=1, 2, \dots, n$ ؛

j : شاخص اهداف برای $j=1, 2, \dots, l$ ؛

k : شاخص محدودیت‌ها برای $k=1, 2, \dots, K$.

متغیر تصمیم

x_i : مقدار سفارش تخصیص داده شده به تأمین‌کننده‌ی i .

پارامترهای مدل

D : مجموع تقاضا برای محصولات؛

n : تعداد تأمین‌کنندگان واجد شرایط انتخاب؛

p_i : قیمت واحد محصول i پیشنهاد شده توسط تأمین‌کننده‌ی i ؛

q_i : درصد اقلام معیوب تحویل داده شده توسط تأمین‌کننده‌ی i ؛

l_i : درصد اقلام با تأخیر توسط تأمین‌کننده‌ی i ؛

U_i : حد بالای مقدار تخصیص داده شده به تأمین‌کننده‌ی i ؛

f_i : انعطاف‌پذیری تأمین‌کننده برای تأمین‌کننده‌ی i ؛

F : کمترین مقدار انعطاف‌پذیری در عرضه که یک تأمین‌کننده باید داشته باشد؛

B_i : محدودیت بودجه تخصیص داده شده به هر تأمین‌کننده.

مدل:

مسئله برنامه‌ریزی چندهدفه عدد صحیح انتخاب تأمین‌کننده با سه تابع هدف و محدودیت‌های سیستمی به صورت زیر ارائه شده است:

$$\text{Minimize } Z_1 = \sum_{i=1}^n p_i(x_i) \quad (9)$$

$$\text{Minimize } Z_2 = \sum_{i=1}^n q_i(x_i) \quad (10)$$

$$\text{Minimize } Z_3 = \sum_{i=1}^n l_i(x_i) \quad (11)$$

Subject to:

$$\sum_{i=1}^n x_i \geq D \quad (12)$$

$$x_i \leq U_i \quad \text{for all } i; \quad i=1, 2, \dots, n \quad (13)$$

$$\sum_{i=1}^n f_i(x_i) \leq F \quad (14)$$

$$p_i(x_i) \leq B_i \quad (15)$$

$$x_i \geq 0 \quad \text{and integer.} \quad (16)$$

در مدل فوق:

رابطه (۹) هزینه‌های کل خرید را به کمینه می‌رساند،

رابطه (۱۰) مربوط به کمینه کردن ارقام معیوب تأمین‌کنندگان و رابطه (۱۱) مربوط به کمینه کردن تأخیرات کل در ارقام از طرف تأمین‌کنندگان است. رابطه (۱۲) مربوط به محدودیت تقاضا، رابطه (۱۳) مربوط به بیشینه ظرفیت تأمین‌کنندگان، رابطه (۱۴) مربوط به انعطاف‌پذیری تأمین‌کنندگان، رابطه (۱۵) مربوط به محدودیت بودجه تخصیص داده‌شده به تأمین‌کنندگان برای تأمین قطعات و محدودیت (۱۶) مربوط به عدد صحیح و غیرمنفی بودن متغیر تصمیم است. همان‌طور که در مفروضات مدل نیز اشاره شد، مقادیر تقاضا و انعطاف‌پذیری تأمین‌کنندگان در شرایط عدم اطمینان و به صورت تصادفی در مدل در نظر گرفته شده‌اند. علامت ~ نشان‌دهنده تصادفی بودن پارامتر و $\alpha=95/0$ به عنوان سطح اطمینان در نظر گرفته شده است که در حقیقت بیان‌کننده این است که ۹۵ درصد از محدودیت تصادفی باید برآورده شود.

۳) حل مدل و تحلیل نتایج

مثال عددی

در این بخش حل مدل پیشنهادی با مثال عددی ارائه می‌شود. برای حل مدل از داده‌های مقاله کومار و دیگران [۱۲] استفاده شده است. روابط و پارامترهای مدل برای چهار تأمین‌کننده به صورت زیر است:

$$\text{Minimize } Z_1 = 3x_1 + 2x_2 + 7x_3 + x_4$$

$$\text{Minimize } Z_2 = 0.04x_1 + 0.03x_2 + 0.02x_4$$

$$\text{Minimize } Z_3 = 0.04x_1 + 0.02x_2 + 0.08x_3 + 0.01x_4$$

Subject to:

$$x_1 + x_2 + x_3 + x_4 \geq (20000) \sim$$

$$x_1 \leq 5000$$

$$x_2 \leq 15000$$

$$x_3 \leq 6000$$

$$x_4 \leq 3000$$

$$0.02x_1 + 0.01x_2 + 0.06x_3 + 0.04x_4 \leq (600) \sim$$

$$3x_1 \leq 25000$$

$$2x_2 \leq 100000$$

$$7x_3 \leq 35000$$

$$x_4 \leq 5500$$

$$x_i \geq 0 \text{ and integer, } i=1,2,3,4.$$

همچنین مقادیر مطلوبیت برای توابع هدف فازی به صورت زیر است:

Z_3	Z_2	Z_1	
604/16	413/33	57000	Z_1^*
816/66	521/66	71833/34	Z_1^{max}

جدول ۱: مقادیر مطلوب برای توابع هدف فازی

از نظر تصمیم‌گیرنده تابع هدف اول از نظر اهمیت، با اهمیت‌تر از تابع هدف دوم و تابع هدف دوم با اهمیت‌تر از تابع هدف سوم است که محدودیت‌های آن‌ها به صورت زیر به مدل اضافه شده است:

$$\mu_2 - \mu_1 \leq \lambda$$

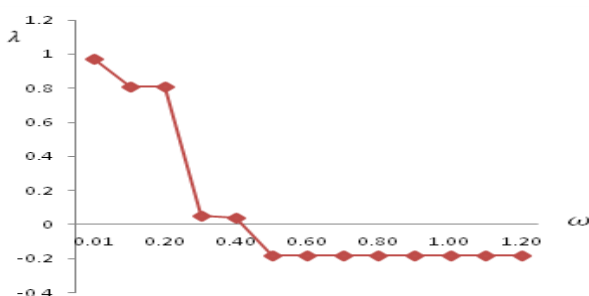
$$\mu_3 - \mu_2 \leq \lambda$$

همچنین تصمیم‌گیرنده مایل است برای کم‌اهمیت‌ترین تابع هدف به کمینه درجه مطلوبیت $0.1/2$ دست یابد که محدودیت آن به شکل زیر به مدل اضافه شده است:

$$\mu_3 \geq 0.2$$

برای حل مدل از نرم‌افزار لینگو ۱۱ استفاده شده است. به کمک روابط توضیح داده‌شده در بخش دوم مدل بازنویسی شده و نتایج حاصل از حل مدل به شرح زیر است:

مقادیر درجات رضایت بخش به ترتیب $\mu_1=0.56$ ، $\mu_2=0.38$ و همان‌طور که پیش‌تر نیز ذکر شد طبق نظر تصمیم‌گیرنده $\mu_3=0.2$ به دست آمد. بهترین جواب بهینه برای $x_1=0$ ، $x_2=14009$ ، $x_3=4636$ ، $x_4=3000$ است. مقدار متغیر اختلاف اهمیت در این مسئله برابر $\lambda=0.1819$ و $\omega^*=1.01$ بوده و به دست آمدن یک مقدار منفی برای λ نشان‌دهنده این است که طبق نظرات تصمیم‌گیرنده تفاوت اهمیت‌ها در توابع هدف اعمال شده و تصمیم‌گیرنده به یک مقدار مطلوب دست یافته است. شکل (۳) نشان‌دهنده تغییرات مقادیر تفاوت اهمیت با افزایش ضریب آن است.

شکل ۳: مقادیر تفاوت اهمیت با افزایش مقدار ضریب ω

۴) نتیجه‌گیری

با استفاده از برنامه‌ریزی فازی و تصادفی، یک مدل تخصیص، جهت انتخاب تأمین‌کنندگان در شرایط عدم اطمینان در این مقاله ارائه گردید. عدم اطمینان از نوع فازی با استفاده از تابع عضویت خطی و عدم اطمینان از نوع تصادفی در برخی از پارامترهای مدل یا مقادیر سمت راست با استفاده از برنامه‌ریزی محدودیت تصادفی مدل گردیده و با رویکرد برنامه‌ریزی

چندهدفه مسئله حل شد. در تحقیق حاضر به‌جای استفاده از روش‌های مرسوم برای وزن‌دادن به توابع هدف از متغیر اختلاف اهمیت استفاده گردید و با تعریف کمینه مطلوبیت برای کم‌اهمیت‌ترین تابع هدف، مقادیر بهینه برای متغیرهای تصمیم و درجات عضویت هر یک از توابع هدف به‌دست آمد. درنهایت مدل پیشنهادی برای یک مسئله‌ی دنیای واقعی حل‌شده و نتایج آن ارائه شد.

۵) منابع و مراجع

1. Yücel, A., Güneri, A.F. A weighted additive fuzzy programming approach for multi-criteria supplier selection. *Expert Systems with Applications*. 38(2011), 6281-6286.
2. Arikan, F. A fuzzy solution approach for multi objective supplier selection. *Expert Systems with Applications*. 40(2013), 947-952.
3. Wu, D.F., Zhang, Y., Wu, D., Olson, D.L. Fuzzy multi-objective programming for supplier selection and risk modeling: A possibility approach. *European Journal of Operational Research*. 200(2010), 774-787.
4. Wu, D., Wu, D.D., Zhang, Y., Olson, D.L. Supply chain outsourcing risk using an integrated stochastic- fuzzy optimization approach. *Information Science*. (2013), [http://dx. doi.org/10.1016/ j.ins.2013 .02.002](http://dx.doi.org/10.1016/j.ins.2013.02.002)
5. Bilsel, R.U., Ravindran, A. A multi objective chance constrained programming model for supplier selection under uncertainty. *Transportation Researches Part B*. 45(2011) 1284-1300.
6. Li, L., Zabinsky, Z.B. Incorporating uncertainty into a supplier selection problem. *International Journal of Production Economics*. 134(2011) 344-356.
7. Cao, C., Gu, X., Xin, Z. Chance constrained programming models for refinery short-term crude oil scheduling problem. *Applied Mathematical Modelling*. 33(2009) 1696-1707.
8. Sahinidis, N.V. Optimization under uncertainty: state-of-the-art and opportunities, *Computer & Chemical Engineering*. 28(2004) 971-983.
9. Charnes, A., Cooper, W.W. Chance-constrained programming . *Management Science*. 6(1959) 73-79.
10. Zadeh, L.A. Information and control. *Fuzzy Sets*. 8(1965), 338-353.
11. Tiwari, R.N., Dharmar S., Rao, J.R. Fuzzy goal programming – an additive model. *Fuzzy Sets and Systems*. 24 (1987) 27-34.
12. Kumar, M., Vart, P., Shankar, R. A fuzzy programming approach for vendor selection problem in a supply chain. *International Journal of Production Economics*. 101(2006), 273-285.

